

Vášeň

Zůstaneš-li, uslyšíš,
jak v pět ráno bije tíž,
že stropem cosi pne se,
že handluje se nad mým čelem.

O mně beze mě.

Dobře mi tak,
když odmítám zpomalit vědomí pod rychlost světla,
cele zadřený v bdělosti
a několika prsty ruky v tvé.

A tak zůstaň. Ucítíš,
jak v pět ráno bije tíž,
že stropem pne se černá růže napuštěná olejem,
jen oči rozkapat.

A kupce má jisté; každý je má.
Kdybyste v ložnicích lehávali s rovnými řasami,
nemáte je,
a kdybyste ty handlíře s vášní zvážít dokázali,

byla by to ona tíž, v pět ráno.

Promiňte, že se opakuji,
nicméně čas je jediné faktum, jehož se mohu držet,
plavaje v rozpítných obrazech
a při snahách žen po mém boku,
jež hází mi lano jen jako.

Už slepého přitahují si mě do klína
a já tu vůni znám:
Ta černá růže napuštěná olejem.